

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/17/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715010335
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8715010335.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Jaroslava Bugela a JUDr. Emila Dubňanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 31.05.2017, v trestnej veci obž. W. K., pre prečin zatajenia veci podľa § 236 ods. 1, 2 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného a poškodeného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/94/2015 zo dňa 21.11.2016 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. f/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e v napadnutom rozsudku výrok o náhrade škody.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaný W. K. j e p o v i n n ý zaplatiť poškodenej spoločnosti R. L., s.r.o., so sídlom L., L. C. XX, IČO: 36 522 562, škodu vo výške 3.710,- eur (tritisícšesťdesať eur) do 15-tich dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného W. K.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Poprad napadnutým rozsudkom sp. zn. 5T/94/2015 zo dňa 21.11.2016 uznal obž. W. K. vinným zo spáchania prečinu zatajenia veci podľa § 236 ods. 1, 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

ako konateľ spoločnosti R. s.r.o., so sídlom G., X. XXXX/XX, IČO: 36 464 252, po tom, čo v priebehu mesiaca apríl 2013 konateľ spoločnosti R. L., s.r.o., G. Y. omylom uskutočnil dva prevody finančných prostriedkov na účet spoločnosti R., s.r.o. a to dňa 04.04.2013 sumu 3.250,-eur a dňa 16.04.2013 sumu 2.460,-eur, o čom následne telefonicky upovedomil W. K. ako konateľa spoločnosti R., s.r.o., ktorý prisľúbil omylom zaslané finančné prostriedky vrátiť, avšak z týchto finančných prostriedkov dňa 19.04.2013 vrátil len ich časť vo výške 2.000,-eur, pričom zvyšné finančné prostriedky vo výške 3.710,-eur po ich výbere z účtu spoločnosti R., s.r.o. do dnešného dňa nevrátil a použil ich na doposiaľ neznámy účel, čím takto spôsobil spoločnosti R. L., s.r.o., so sídlom L., L. C. XX., IČO: 36 522 562, škodu vo výške 3.710,-eur.

Za to mu súd uložil podľa § 236 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní jedného roka.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodenú spoločnosť R. L., s.r.o., so sídlom L., L. C. XX, IČO: 36 522 562, s jej nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, obžalovaný priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie. Odvolanie obžalovaný odôvodnil podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 02.02.2017. Obžalovaný konštatuje, že má za to, že skutkové dôvody uvedené v odôvodnení sú jednoznačne len opisom tvrdení poškodených a to G. Y. st. a G. Y. ml. v spojení so svedkom - pracovníkom poškodeného, ekonómkou W. T.. Už v prípravnom konaní malo dôjsť ku vadám, ktoré spôsobili nesprávnosť skutkových zistení a to v tom smere, že vyšetrovateľ nezistil a nezabezpečil podklady telefonickkej komunikácie medzi obžalovaným a G. Y. st., nezabezpečil záznam z kamerového systému z Obchodného domu Tesco Poprad zo dňa 17.04.2003 a nebol zabezpečený počítač poškodeného pre zistenie možnosti spôsobenia tzv. omylných platieb na adresu obžalovaného. Nezabezpečenie týchto dôkazných prostriedkov malo za následok, že súd v rámci súdneho konania vyhodnotil skutkové okolnosti v rozpore s existujúcim a prebiehajúcim dejom. Neboli odstraňované ani samotné rozpory vo výpovedi poškodeného G. Y. st., ktorý mal vykonať omylné platby na účet obžalovaného. Neskôr sa odvolával, že nevedel preukázať, s akými inými platbami v prospech tretích osôb mal tieto platby vykonať. Nezaoberali sa tvrdením svedka o tzv. migrovaní dát v počítači, neboli odstránené rozpory medzi výpoveďou G. Y. st. a W. T., G. Y. ml. o tom, ako G. Y. st. ako poškodený sa mal dozvedieť o vzniku škody. Podľa jeho prvých výpovedí tvrdil, že o predmetných platbách sa dozvedel ihneď po ich vykonaní. Neskôr povedal, že dozvedel sa od ekonómky p. T., ktorá vo svojich výpovediach poukázala na tú skutočnosť, že o omylných alebo zle zúčtovaných platbách sa dozvedela v časovom limite cca 3 až 4 mesiace po realizácii. Z toho obžalovaný usudzuje, že svedok G. Y. st. sa mohol o týchto platbách dozvedieť niekedy v siedmom mesiaci v roku 2013, kedy na ne bol upozornený svojou ekonómkou, a teda nemohol žiadať o vrátenie peňazí v apríli 2013. Vyslovuje názor, že G. Y. st. takýmto spôsobom chce zakryť trestnú činnosť svojho syna. Je nesporne preukázané, že dňa 4.4.2013 došla na účet spoločnosti obžalovaného suma 3.250,- eur a dňa 16.4.2013 suma 2.460,- eur. Hneď po prevode týchto súm ho mal kontaktovať G. Y. ml., ktorý ho požiadal, aby mu vrátil omylom pripísané platby. Predmetné sumy vybral dňa 10.04.2013 vo výške 3.200,- eur a dňa 18.04.2013 čiastku 2.400,- eur. Keďže bol držiteľom určitých drobných v hotovosti, na výzvu G. Y. ml. tieto mu vrátil a to opakovane dňa 10.04.2013 a 18.4.2013 v plnej výške. Podľa názoru obžalovaného, G. Y. ml., ktorý vedel o týchto platbách, zrejme ich naschvál poslal iným spoločnostiam na účet, čo potvrdil G. Y. st., že takéto platby sa stávali aj v iných prípadoch a zároveň išiel G. Y. ml. tieto peniaze ako omylom zaplatené vybrať. Obžalovaný priznáva, že je jeho chybou, že o vyplatení týchto súm v hotovosti a v celosti nevyžiadal príjmový doklad, pretože mal za to, že bolo mu G. Y. ml. oznámené, že išlo o omylné platby, ktoré budú riešiť a vysporiadať formou dobropisov. D. R., s.r.o. G. neboli vystavené žiadne faktúry a nebol dôvod ani na vykonávanie takýchto platieb. Obžalovaný zdôraznil, že po platby si mohol prísť len ten, kto omylne vykonal tento prevod, teda G. Y. ml.

V rámci prípravného konania poukázal na to, že dňa 10.04.2013 pred priestormi OC Tesco Poprad predmetná platba v sume 3.250,- eur bola vrátená. Poukázal aj na výpoveď svedka G. C., ktorý bol účastný pri vrátení týchto finančných prostriedkov. Z jemu neznámych dôvodov súd hodnotil výpoveď tohto svedka ako nedôveryhodnú a viac uveril tzv. poškodeným. Sumu 2.460,- eur vrátil G. Y. ml. dňa 18.04.2013 v priestoroch strelnice Sielnica. Pokladničný doklad o prevzatí finančných prostriedkov považuje za poškodenie svojej osoby, pretože je zrejme, že ani jeden z nich, t. z. obžalovaný ani G. Y. ml. nevydával o vyplatení a prevzatí týchto súm žiaden doklad. G. Y. nemohol mať žiaden doklad o prevzatí sumy len 2.000,- eur, pretože takýto doklad mu nevystavoval. Pokiaľ by to mal byť relevantný dôkaz, musel by byť podpísaný aj obžalovaným. Ide o vyfabrikované listinné dôkazy, ktoré spracoval sám poškodený a je to zrejme aj z toho, že je podpísané iba poškodeným. Dokonca nie je zrejme, či ekonómka zapracovala akúsi platbu v prospech spoločnosti vo výške 2.000,- eur. Uzavrel to, že príjmový doklad č. 0209951 nemôže byť doklad, ktorý má svedčiť o pravdivosti výpovede svedka G. Y. ml., pretože ten mohol odovzdať do pokladne hotovosť, akú sám uznal za vhodnú. Nemusel odovzdať ani žiadnu hotovosť. Ku každému príjmovému dokladu by mal byť vystavený aj výdavkový doklad, ktorý by potvrdzoval výšku ním vyplatenej sumy. Takýto doklad neexistuje a príjmový doklad nie je spôsobilý na žiadnu ekonomickú operáciu a nemôže byť žiadnym písomným listinným dokladom, na základe ktorého je možné vyhodnocovať vierohodnosť výpovede poškodeného. Rovnako aj zápis vykonaný účtovníčkou v elektronickej knihe účtovníctva je len formálne vykonaný. Obžalovaný priznáva, že je jeho chybou, že pri odovzdaní finančných prostriedkov v prospech G. Y. ml. nežiadal príjmový doklad a nevydal výdavkový doklad. Súd nekriticky uveril len tvrdeniam poškodeného.

Namieta, že súd v odôvodnení rozsudku neodôvodnil svoju úvahu, prečo neuveril tvrdeniam obžalovaného, naopak hodnovernejšie a spoľahlivejšie považoval tvrdenia G. Y. st., G. Y. ml. a W. T.. Zdôraznil, že súd vychádzal z nesprávne a neúplne zisteného skutkového stavu, ktorý mal za následok omyl v rozhodnutí vo veci samej, preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. a vrátil vec súdu prvého stupňa na doplnenie dokazovania a odstránenie rozporov a rozhodnutie vo veci samej.

Rozsudok bol doručený poškodenej spoločnosti dňa 20.01.2017. Dňa 07.02.2017 na poštovom úrade bolo podané odvolanie poškodeného proti rozsudku. Poškodený zdôrazňuje, že súd prvého stupňa nekonal v súlade s ustanovením § 288 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 46 ods. 1 Tr. por. a zdôraznil, že súd prvého stupňa vo výroku svojho rozhodnutia popísal skutok a výšku neuhradenej škody, ktorá je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku. Vzhľadom na uvedené s poukazom na § 287 ods. 1 Tr. por. je zrejmé, že súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí mal uložiť obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému neuhradenú škodu vo výške 3.710,- eur. Táto povinnosť vyplýva priamo súdu zo zákona. Civilné konanie vedené pod sp. zn. 10C/223/2014 bolo prerušené. Podľa vyjadrenia obžalovaného v tomto konaní, táto firma nič nevlastní, preto svoj nárok uplatňoval vo vzťahu k obžalovanému, teda ako fyzickej osobe v trestnom konaní. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. f/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodenej spoločnosti R. L., s.r.o., so sídlom L. C. XX, XXX XX L., IČO: 36 522 562, škodu vo výške 3.710,- eur.

Na základe riadne a včas podaných odvolaní krajský súd preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného W. K. nie je dôvodné. Na druhej strane odvolanie poškodenej spoločnosti R. L., s.r.o. je dôvodné.

Súd prvého stupňa na hlavných pojednávaniach vykonával rozsiahle dokazovanie výsluchom obžalovaného W. K., výsluchom poškodeného G. Y. st., výsluchom svedka G. Y. ml., G. C., W. T., ako aj listinnými dôkazmi, ktoré boli zabezpečené v štádiu prípravného konania.

Súd prvého stupňa týmto vykonaným dokazovaním postupoval tak, že bol zistený skutkový stav vo veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech. v oboch smeroch vykonával dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Takýmto postupom súdu prvého stupňa došlo k naplneniu základnej zásady trestného konania vyjadrenej v § 2 ods. 10 Tr. por.

Súd prvého stupňa hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od okolností, či ich zaobstaral orgán činný v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Týmto postupom došlo k naplneniu základnej zásady trestného konania vyjadrenej v § 2 ods. 12 Tr. por.

K samotnej obrane obžalovaného krajský súd musí konštatovať, že nejde o nové skutočnosti. Tieto skutočnosti boli prednášané už v štádiu konania na súde prvého stupňa.

Tvrdenia obžalovaného tak, ako poukazuje súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí, boli vyvrátené predovšetkým výpoveďou poškodeného G. Y. st. a výpoveďou svedka G. Y. ml.

Ani samotný obžalovaný nespochybňuje samotnú skutočnosť, že na jeho účet boli poukázané z firemného účtu G. Y. st. finančné prostriedky. Spochybňovaná je iba výška sumy a dátumy, kedy malo dôjsť k vráteniu týchto peňazí. V tomto smere súd prvého stupňa sa zaoberal predovšetkým okolnosťou, že malo dôjsť k vráteniu, po prvom nesprávnom prevode peňazí, prostredníctvom G. Y. ml. pred OC Tesco Poprad. Táto obrana obžalovaného bola vyvrátená práve výpoveďou svedka G. Y. ml., ktorý jednoznačne vylúčil svoju prítomnosť v meste Poprad a na týchto svojich výpovediach zotrval tak v štádiu prípravného konania ako aj následne na hlavnom pojednávaní.

Krajský súd sa stotožňuje s úvahou súdu prvého stupňa vo vzťahu k svedkovi G. C., ktorého navrhol vypočúť obžalovaný na hlavnom pojednávaní.

Návrhy na doplnenie dokazovania zabezpečením kamerového systému, výpisom z telefónnych hovorov v tomto štádiu sú nerealizovateľné. Podľa názoru krajského súdu, ani návrh na zabezpečenie počítača poškodeného G. Y. st. nie je potrebný, pretože nie je potrebné v tomto konaní skúmať, čo bolo príčinou, prečo došlo k zadaniu príkazu a vykonaniu prevodov na účet obžalovaného W. K.. Z pohľadu krajského súdu takýto úkon je nadbytočný, pretože ani samotný obžalovaný W. K. nespochybňuje tú okolnosť, že na jeho účet boli prevedené finančné prostriedky od poškodenej firmy G. Y. st.

Na druhej strane rozporuplne vyznievajú tvrdenia obžalovaného W. K., ktorý na jednej strane tvrdil, že peniaze boli vrátené a na druhej strane zasielal sms-správy, ktorými žiadal poškodeného G. Y. st., aby mu oznámil, koľko je dlžná suma. Následne ho vyzýval, aby sa dostavil na stretnutie v Poprade. K takémuto stretnutiu došlo, čo potvrdil tak poškodený G. Y. st., ako aj obžalovaný W. K.. Je zrejmé, že na tomto stretnutí nedošlo k žiadnej dohode, pretože poškodený zaslal dňa 11.09.2013 správu, že podal trestné oznámenie a zároveň že dá oznam na facebook, ako sa obžalovaný zachoval, aby všetci spoloční známi vedeli, aký je to bezcharakterný človek.

Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správne mu záveru, že obžalovaný W. K. svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu zatajenia veci podľa § 236 ods. 1, 2 Tr. zák. po stránke objektívnej ako aj subjektívnej, s úmyslom priamym podľa § 15 písm. a/ Tr. zák.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu sa plne riadil základnými zásadami pre ukládanie trestu, ktoré sú vyjadrené v § 34 ods. 1 Tr. zák. Zhodnotil osobu obžalovaného. Nezistil žiadne poľahčujúce, priťažujúce okolnosti. Krajský súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že účel trestu, ktorý je vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák., sa dosiahne u obžalovaného trestom odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Nepochybil súd prvého stupňa, ak vzhľadom na osobu obžalovaného, výkon tohto trestu podmienene odložil. Skúšobnú dobu v trvaní jedného roka aj krajský súd považuje za dobu primeranú a postačujúcu.

Krajský súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa vysporiadal obranou obžalovaného. Svoje rozhodnutie logicky odôvodnil, preto odvolanie obžalovaného W. K. zamietol ako nedôvodné.

Na rozdiel od súdu prvého stupňa krajský súd dospel k záveru, že odvolanie poškodeného R. L. s.r.o., zastúpeného G. Y. st., je dôvodné.

Z ustanovenia § 287 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu uvedenú v § 46 ods. 1, uloží spravidla v rozsudku, aby ju poškodený nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Ak tomu nebráni zákon a prekážka, súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť škodu, ak je jej výška súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, pokiaľ škoda nebola dosiaľ uhradená, pokiaľ škoda v tam uvedenej výške nebola doposiaľ uhradená.

Vychádzajúc z citovaného ustanovenia je potrebné sa stotožniť so záverom odvolateľa, že súd prvého stupňa výšku spôsobenej škody ustálil v samotnom skutku, kde konštatuje, že bola spôsobená škoda vo výške 3.710,- eur. Samotná skutočnosť, že poškodený uplatnil svoj nárok aj v civilnom konaní, neodôvodňuje, aby súd v trestnom konaní o tomto riadne a včas uplatnenom nároku rozhodol. Toto pochybenie súdu prvého stupňa krajský súd napravil a rozhodol sám o uplatnenom nároku na náhradu spôsobenej škody a uložil obžalovanému W. K. povinnosť uhradiť poškodenej spoločnosti R. L. s.r.o. so sídlom L., L. C. XX, škodu vo výške 3.710,- eur.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.